

SABRINA

~2~

Od únavy sa mi zmenšili oči, od smädu mi navreli pery a z loďčiek mám otlaky. Najhoršie sú na tom kĺby pod palcami. Pulzuje mi v nich ešte hodiny po návrate z práce. Sketch ešte nie je doma, je zhasnuté, po pamäti kráčam po schodoch do mojej izby. Otvorím dvere a zasvietim.

V mojej posteli ktosi spí, dievča, tvár mu zakrýva maska na spanie s obrázkom jednorožca a husté čierne kučery. Jeden prameň vlasov sa dvíha pod výdychmi. Dva kufre ležia roztvorené na podlahe, vedľa nich plné tašky IKEA. Jej veci sú rozťahané po celej izbe, po mojej izbe, po poličkách, je rozložená na komode, na pracovnom stole, akoby tu bola doma. Pichnem do nej ukazovákom, prihováram sa jej, snažím sa ju zobudiť. V ušiach má oranžové štuple. Dievča sa po mojich pokusoch otočí na chrbát, zamraučí, spí ďalej.

V mojej posteli spí Sabrina, končatiny má rozťahnuté do tvaru hviezdice, opäť ňou zatrasiem a ona sa mi otočí zadkom. Vzdám to.

Čakám na Sketcha v obývačke, nohy si močím v lavóre s kuchynskou soľou, aby ma kĺby prestali bolieť. Zaspím s nohami vo vode.

Zobudím sa celá dolámaná na dievčenský chichot a buchot hrncov. Rozospatá prídem do kuchyne a vidím Sabrinu, ako niečo vzrušene rozpráva Sketchovi. Sketchova tvár žiari. S každým jej slovom nežnie. Vrásky sa mu celkom vyhladia. Dokonca sa smeje. Sabrina ma vystíska, predstaví sa mi, popod nos mi strká koláč, ktorý už stihla upiecť, typický britský dezert, jablkový crumble. V dome je podozrivo teplo, Sabrina stihla zakúriť, založila oheň v kozube, netuším, kde zobrala drevo. Okamžite žiarlim.

Sabrina spustí: Cestou sa mi pokazilo auto, odstavila som ho na diaľnici, privezú ho zajtra, prišla som v kabíne kamióna, bola som taká unavená, tvoja posteľ, tá najlepšia v dome, náhradný kľúč bol v kvetináči ako vždy, ako za starých čias, som fotografka, mám aj internetový magazín o životnom štýle, aj predcvičujem jogu, robila som už všetko, bola som všade, so Sketchom sme sa spoznali, keď som ešte študovala, Sketch, pamätáš? Školu som nechala, škola života, to je lepšie, už je to dávno, ako dlho sme neboli v kontakte? Ako dlho sme sa nevideli? Minimálne rok, už si mi chýbal, Sketch, pozajtra je obrovská párty, ktorú nafotím, v starej továrni, musíte prísť, to ste ešte nevideli, na Slovensku už vôbec nie, Slovensko je blízko Rumunska, mám tam kamošky, dnes večer vyberieme vhodný outfit. Pre teba aj pre Sketcha.

Sabrina, to je one man show, nepotrebuje partnera, nepotrebuje dialóg. Na nič sa nás nepýta a všetko nám oznamuje. Sketch sa na ňu oddane pozerá, žerie každé jej slovo, ja sa hanbím, že jej závidím. Sabrina nás vezme do mojej izby, vyťahuje z kufrov a z tašiek excentrické šaty, rozhadzuje ich po posteli. Sketchovi podá ružovú košeľu a farebné traky, to si nikdy neoblečie,

myslím si, ale Sketch sa hneď prezlieka a obzerá v zrkadle. Sabrina mu zapína košeľu, hladí ho po tvári. Keď je šťastný, je takmer pekný. O chvíľu chytí aj mňa, do vlasov mi dá čelenku s indiánskym vzorom, s pierkami nafarbenými na čierne. Akú máš nádhernú tvár! vzdychne a preťahuje mi tričko cez hlavu, navlieka ma do červeného overalu. Stojíme so Sketchom oproti zrkadlu a naše odrazy sú mi cudzie, Sabrina dodala tomuto domu farbu a zvuk. Ste krásni! Úžasni! Rozhadzuje rukami a oblečená len v spodnej bielizni sa prehrabáva horami vecí.

Týždne so Sabrinou sú akoby zrýchlené. Neustále varí a čímsi nás krmí, quinoou a tempehom, bulgurom, pohánkou, ustricami a homármi, jedlom, o ktorom som v živote nepočula a nikdy ho neplánovala ochutnať. Sketcha už moje biedne špagety a vajíčka na všetky spôsoby nezaujímajú, naložených tanierov sa nedotkne a čaká, čo mu pripraví Sabrina. Spia spolu v posteli, jej aromatické sviečky a vonné tyčinky prerazili chlapskú spoteninu, ružové chlpaté vankúše obsadili posteľ, lampy s červenými tienidlami robia v izbe atmosféru. Zarámovaný plagát z filmu Sabrina s Audrey Hepburn je opretý o stenu. To jediné naznačuje, že Sabrina tu nie je na dlho, že tu nekotví. Keď priviezli Sabrinino pokazené auto, bolo plné na prasknutie, celý jej život zložený v kufri, pripevnený na streche, na zadných sedadlách. Z každého miesta, ktorým prechádza, si svojím chlpatým ružovým majetkom rýchlo spraví domov.

Stále sa nás so Sketchom dotýka, stále nás objíma a bozkáva na líca, čelo, na pery. Občas ich pozorujem, ako sedia spolu v záhrade. Záhrada sa stará sama o seba, veľa tu prší, takto

na jar bujnie, niekedy by bolo treba vziať nožnice na kríky a všetko skrotiť. Povytráhať burinu spomedzi kameňov na chodníku, usmerniť plaziace sa kvety. Sedia pri kuríne, vo výbuchu zelene, Sabrina sa snaží Sketcha presvedčiť, aby sme z jednej z našich sliepok spravili polievku, Sabrina by pokojne sliepku zarezala a ošklbala, Sabine nič nie je protivné, všetko je jej ľudské. Čudnejšie priateľstvo ako to ich nepoznám, nemajú nič spoločné, nerozumiem, ako sa môžu mať radi. Odkedy prišla, Sketch so mnou nehovorí, iba o tom, čo urobila, kedy príde, čo navarí a kam nás vezme. Chýba mi jeho pozornosť, to, že nemal nikoho okrem mňa. Hnevám sa, že mi ju tajil, akoby sme boli milenci.

Sabrina šoféruje ako šialená, natlačí sa tesne za volant, búši do klaksónu, vulgárne kričí na ostatných vodičov, prekračuje rýchlosť. Berie nás surfovať a tých tridsať minút k moru sa mi zdá nekonečných, chce sa mi vracieť. Severné more je nepokojné, naráža o skaly, vlny sa lámú a penia pri pobreží. Trblieta sa, čierne a krásne, mám pred ním rešpekt, žiadna stredomorská idylka. Čajky prenikavo škrečia. Vtáky pobrežníky sa nechávajú unášať vlnami, namáčajú si hlavy a opäť sa vynárajú.

Nemôžem uveriť, že si tu celé mesiace a ešte si nesurfovala! kričí Sabrina do príboja.

Nemôžem uveriť, že som tu už celé mesiace.

Prenajmeme si so Sketchom neoprény, Sabrina má svoj, ružový, vyzerá v ňom ako z austrálskeho filmu. Dostatočne veľký pre Sketcha nemajú, iba neoprén na traky. Vlezieme do kabínok, mokrý neoprén sa ťažko navlieka, prvýkrát si ho oblečiem naopak. Visí na mne, moja veľká hlava oproti telu